

34090, VII, C. 45

115/91

Mannsbury

Letno poročilo
trirazredne ljudske šole

v

Mengši.

Izdalo šolsko vodstvo

na konci šolskega leta

Založila trirazredna ljudska šola v Mengši.

TISKARNA R. MILIC-EVA. — LJUBLJANA.

30000 No. 1

Sv. Notburga v Grobljah.

Ptujci, ki se vozijo z vlakom od Domžal proti Holmcu, poprašujejo, kako je ime oni cerkvi, ki stoji na levo blizu železne ceste v sredi ravnega polja. To je gróbeljska cerkev sv. Hermagore in Fortunata, podružnica mengeška. Zraven nje gleda izza drevoreda gróbeljski grad, ki se po nemško imenuje „Ebensfeld“. Slovensko ime Groblje je mnogo stareje od nemškega „Ebensfeld“. Zgodovinar Valvazor trdi,¹⁾ da so ljudje Grobljam dali ime od kupov kamenja, nabranega po njivah. Takim kupom res pravijo okoli Mengša „groblje“. Ali na drugem kraju svoje slavne knjige²⁾ omenja Valvazor neko pravljico, ki daje razlagi tega imena bolj zanimivo podlago. Za Kamnikom, pravi, pri Nevljah je v starih časih stalo veliko jezero. Ko se je predrlo, preplulo je vso mengeško raván in jo posulo z gramozom in kamenjem. Naliv je podrl tudi samostan, ki je stal med Mengšem in Holmcem. Zgodovinskih dokazov nimamo o tej pripovedki. Ljudstvo v mengeški okolici pa resnično še danes trdi, da je strašna povoden naplavila griča: Holmec in Goričico, in da je prej stal samostan ondi, kjer je še ohranjeno poleg novejšega gróbeljskega gradú enonadstropno, starinsko poslopje, imenovano: stari grad. Na razvalinah ali grobljah preplutega samostana bi se bil tedaj dvignil grad grobeljski in odtod bi bil dobil kraj ime Groblje.

A zgodovinarji, ki ne verjamejo radi pravljicam, iščejo za razlago imena „Groblje“ drugih dokazov. Gotovo je namreč, da je nekdanj blizu tega kraja šla velika rimska cesta. Več trdnjavic je stalo ob cesti v njeno brambo. Taka rimska trdnjavica, ali znabiti tudi postaja, je znala stati tudi tu. Ko so jo porušili, nastale so groblje, na katerih sta se pozneje dvignila cerkev in grad. Enake Groblje imamo tudi na Dolenjskem v šentjernejski fari.³⁾ Treba bi le bilo, da kak prazgodovinec tukaj svet preišče in, kakor za dolenjske Groblje, z izkopanimi starinami pojasni zgodovino in ime kraja.

Prvima oznanovalcema sv. evangelija po slovenskih krajih je posvečena cerkev gróbeljska, namreč sv. Hermagori⁴⁾ in Fortunatu. Toda bolj, kakor po teh dveh svetnikih, je slovela cerkev v preteklih časih daleč na okrog zaradi stranskega altarja v ženski kapeli, na katerem se časti sv. Notburga. Tudi dandanes imajo grobeljski okoličani do sv. Notburge veliko zaupanja. Vsaj je njeno življenje polno lepih zgledov za delavni stan, posebno za mladino. Pogled na to nebeško cvetlico marsikomu govori: Tudi tvoje okoliščine življenja so enake, kot so bile njene, ravnaj se po njenem zgledu! Da, skoraj vsak mengeški šolar se je že kdaj ozrl na sv. Notburgo v Grobljah. Da se bode vedel ravnati, kadar odraste, po njenih lepih čednostih, naj načrtamo nekoliko iz življenja te svetnice, preden opišemo lično gróbeljsko cerkev.

¹⁾ Ehre des Herzogth. Krain, XI, 126. — ²⁾ Ibid. XI, 541. — ³⁾ Dom in Svet 1891 str. 327. — ⁴⁾ Valvazor mesto sv. Hermagore imenuje sv. Andreja, kar je pa najbrž pomota.

Notburga je zagledala luč sveta l. 1265. v mestecu Rattenbergu, na desnem bregu reke Ina na Tirolskem. Spadalo je mestece tačas pod Bavarsko. Zaradi tega častita tirolska in bavarska dežela sv. Notburgo za svojo patrono. Kaže se še hiša, kjer je tekla Notburgi zibel. Njen oče je bil klobučar.

Ko doseže Notburga 18. leto, gre služiti za kuharico v grad Rottenburg, dve uri od očetovega doma. Gotovo je morala biti deklica v mladih letih poslušna in pridna za uk, ker je mogla že tako zgodaj nastopiti službo grajske kuharice pri imenitni gospódi.

S pridnostjo in razumnostjo se je Notburga naglo prikupila grajščaku Henriku in njegovi soprogi Guti. Izročila sta ji vse gospodinjstvo. Ona se je pa tudi znala ljubeznivo vesti do vseh poslov. Kazala je posebno blago srce siromakom in revnim jetnikom, ki so tičali zaprti v grajskem stolpu. Nosila jim je jedi. Daleč je sicer imela v farno cerkev, ali, če je le utegnila, bila je to njena najljubša pot. Domá je tako rada molila, da jo še sedaj včasih slikajo stoječo pri ognjišču z rožnim vencem v roki. Henrik in Guta sta bila dobra kristijana, zato sta dovolila Notburgi, da je smela mnogo dajati vbogajme. Nič se ni to poznalo grádu, marveč se je vidno kazal nad njim blagoslov božji.

Neprijetno so se pa izpremenile okoliščine, ko je čez 5 let grajščakov sin, tudi Henrik po imenu, prevzel gospodarstvo ter oženil se s prevzetno in skopo gospico Otilijo. Stara gospod in gospa sta umrla. Mlada gospa je pa odganjala siromake od gradú, pa tudi Notburgi ostro gledala na prste. „Mesto tem láčnikom“, je dejala trdosrčnica, „naj se nosijo ostanki jedij svinjam v korito“. Menila je, da bode tako še bolj obogatela, ali zgodilo se je narobe.

Dobri Notburgi je pokalo srce. Od svojih ust si pritrjuje, da deli siromakom darove. A tudi to se zdi preveč gospej Otiliji. Prvo priliko sklene porabiti, da pahne Notburgo iz grada. In ta prilika se ji kmalu ponudi. Neka dné nese Notburga v predpasniku revežem svoje kosilo, namreč mesa in vina. Sreča jo gospod Henrik, kateremu pové, kaj nese. On pa hoče videti. A ko odgrne predpasnik, zgodi se čudež. Grajščak vidi mesto mesa óblance in mesto vina lug. To ga razjezi, ker meni, da se kuharica z njim norčuje. Malo je bilo treba prigovarjanja od strani soproge, kar izpodi Notburgo iz službe. Molče odide nedolžna deklica, z njo pa tudi ves blagoslov božji iz grada. Bog jej je pripustil to skušnjo, da bi se čednosti mlade device tem bolj utrdile.

Notburga stopi nato v službo za dekle pri nekem kmetu v vasi Eben. Pogodi se z gospodarjem, da bode vselej smela od dela nehati, kadar bode zazvonilo delopust pred nedeljami in prazniki, da se pripravi za Gospodov dan. Tukaj v Ebnu se je zgodil drug čudež, zaradi katerega slikajo sv. Notburgo s srpom v roki.

Neko soboto popoldne žanjejo pšenico na polju. Kmet zahteva, da naj Notburga še dalje žanje, četudi je že odzvonilo delopust. Ona pa visoko vzdigne srp, rekoč: „Gospod naj sodi med menoj in med teboj!“ Ko odmakne roko, srp obvisi prosto v zraku, kakor bi visel na žeblju. Vsi kmetje so vsled tega čudeža začeli spoštovati delopust.

Tri leta je služila Notburga pri kmetu. Gospa Otilija je med tem časom hudo zbolela in umrla. Notburga je bila šla sama k nji in jo je pripravljala za srečno zadnjo uro. Grajščaka Henrika je pa zadela še druga ne-

sreča. Sovražniki so mu porušili grad. Zdaj je prišel k spoznanju svojega krivega ravnanja in naredil moder sklep. Sam gre v Eben po Notburgo, jo pripelje v ravno postrojeno grad Rottenburg in jej zopet izroči gospodinjstvo. Ob enem jej pa dovoli, da naj le deli dobrote, kakor hoče. Za grajske in za Notburgo se prične novo, srečno življenje, ki traja 20 let. Ves čas je kazala Notburga, kako naj se vede posej, da bode vseč ne-le svetnemu, ampak tudi nebeškemu gospodarju.

L. 1313. Notburga zboli, prejme sv. zakramente in zaspi v Gospodu. Polože jo v rakev, katero postavijo na voz in vprežejo par volov, da bi jo brez vodnika, kakor si je bila Notburga izprosila, peljala k pogrebu. Vola jo sama odpeljeta iz grada. Ko prideta do Ina, se reka razdeli, da vola po suhem pretegneta na oni breg. Naravnost vlečeta dalje sveti tovor proti cerkvi sv. Ruperta blizu Ebna, kjer popustita rakev pred velikim altarjem in se vrneta s praznim vozom. Spremostvo, ki je osupnjeno prišlo tja, pokoplje Notburgo pred altarjem. Precej jo pa tudi začne častiti kot svetnico vsa tirolska dežela.

Pozabljena je danes Otilija, grad Rottenburg je že davno razvalina, dekli Notburgi pa odmeva slava v nebesih in na zemlji. L. 1862. so papež dovolili, da naj se javno časti kot svetnica po vsem svetu.

Znabiti je ravno ime tirolske vasi Eben dalo nekoliko povoda, da se je začela v Grobljah (Ebensfeld) častiti sv. Notburga. Ali pa so Groblje, ki sicer pač leže v ravnem polju, zaradi tirolskega Ebna v nemškem prekrstili v Ebensfeld.

Ko so v Ebnu izkopali kosti sv. Notburge, položili so jih l. 1738. v lepo skrinjico, ozaljšano z zlatom in biseri, in jo postavili na altar. Briksenski knezoškof Gašpar Ignacij je poslal svetinjo (košček kosti) sv. Notburge v Groblje na Kranjsko. To nam priča listina z dne 18. jan. 1739, viseča v cerkvi poleg njenega altarja. Istinost te svetinje je potrdil 22. marcija 1740 stiški opat Viljem in 15. marcija 1740 ljubljanski škof Ziga Feliks, ki je podelil vsem, kateri to svetinjo pobožno poljubijo in zmolijo po 3 očenaše in 3 češčene Marije po 40 dnij odpustka. Papež Benedikt XIV. je pa celo podelil z dvema pismoma (bulama) popolni odpustek za grobeljsko cerkev pod navadnimi pogoji.

Mnogo čudežev se je zgodilo po Tirolskem na priprošnje sv. Notburge, a stare knjige imajo tudi o Grobljah nekoliko zapisanih. Huda živinska kuga je morila po Kranjskem, okolica grobeljska je bila obvarovana. — Domžalskim kmetom Juriju Gorijupu, Jakobu Gregoriču in Mihaelu Vavpečku je bila kuga že nekaj živine pobrala. Gredó v Groblje k sv. Notburgi in kuga je ponehala. Začeli so zaradi tega prihajati ljudje iz raznih krajev Kranjske v procesijah in bili so uslišani. — 9. junija 1746 prileze Jakob Šmostek iz Pilštanja na Štajerskem ob bergljah k sv. Notburgi v Groblje. Med tem, ko tu moli, se mu zlomijo berglje in vrne se zdrav domov. Čudovito pomoč so na priprošnje te svetnice zadobili tudi sledeči: Anton Brinjevec, ki je hotel svojo bolno kravo že izročiti kožedrcu; Mihael Čigan iz Domžal, ki je peljal s hriba voz slame in sta se mu zvalila oba konja čez pečino; Ivan Kozel (Cosou), pek v velesovskem samostanu, ki je 6. jul. 1739 ležal na smrtni postelji; Marija Terezija pl. Petenek, nuna v Velesovem, kateri so že hoteli zaradi grde, črne otekline odrezati roko; hči Andreja Klade iz Podgorice, ki je bila čisto trda v nogah; in — kakor pové tabla ob altarju — Mihec, sin Mateja Habjana iz Topol, je naenkrat ozdravel od hude bolezni, pripočivši se sv. Notburgi.

Poglejmo tedaj lepo in od nekdanj tako milosti polno hišo božjo v Grobljah! Prostorno lopo obdajajo stebri. Ob vhodu v cerkev je miza, nad katero je nekdanj stal altar. Cerkvena ladija je 10,5 m dolga in s kapelama vred, ki imata po 3 m globokosti, 15,5 m široka. Svetišče meri na daljavo 9 m in na širjavo 6 m. Sezidana je cerkev v renesančnem, dejali bi, v ókenskem slogu, ker se je mojster posebno potrudil, da je napravil lična, mnogokotna okna. Napis na episteljski strani svetišča nam pové, da je bila prenovljena in preslikana s podporo grajščaka Franciška grofa Lamberga ter posvečena 9. avg. 1763 od prvega goriškega nadškofa, Karola Mihaela pl. Attemsa, ob času, ko je bil v Mengšu za župnika Mihael Evstahij pl. Rastern. Glasi se napis:

SIste qVI LegIs et reCordare benefaCtorVM,

Aedes haec in honorem ss. mm. Hermagorae et Fortunati | ab Excell^{mo} et R^{mo} DD. Carolo Michaele ex Com. ab | Attems primo Archiepiscopo Goritiae IX Augusti consecrata | curante | peril. et plurimum R. D. D. Michaele Eustachio de Rastern | Decano et Parocho in Monspurgo | opitulante excell^{mo} DD. Francisco S. R. I. Com. Lamberg reformata | atque eleganti penicillo exornata.

Že l. 1752. je stalo v njej pet posvečenih altarjev, namreč: sv. Hermagore in Fortunata, s. Notburge, s. Marjete, s. Andreja in s. Izidorja. Tako stojé tudi danes. Za velikim altarjem je zapisana letnica 1759., kar bi kazalo, da je bil altar takrat nov. A bil je pozneje še večkrat prenovljen. Posebno umetno je naslikal l. 1823. podobo sv. Hermagore in Fortunata J. Potočnik v Ljubljani. Ves altar je pa zadnjikrat prenovil l. 1879. slikar Š. Šubic iz Poljan. Krasé ga mnoge visoke svetinje. Prav lično vdelana svetinja z ostanki sv. Hermagore in Fortunata se daje poljubljati ljudem.

Ob stopinji v ladijo je na episteljski strani altar sv. Marjete in na evangelijski sv. Andreja. Pri obeh stojita spodaj lepi, stari podobi M. B. V moški kapeli gleda izza stekla podoba sv. Izidorja in v ženski sv. Notburge, pod katero se bere podpis: „S. Nothburga pauperum et animalium patrona“ (revežem in živalim zavetnica). Na altarju je zgoraj omenjena svetinja sv. Notburge, in okrog nje voščeni darovi.

Posebne pozornosti je vreden mojstersko na presno slikani cerkveni strop. Čopič je vodila ista roka, kakor na Skaručini in dovršila l. 1761., kakor kaže letnica na svodu za vratni. Podobe so vzete iz življenja svetnikov, ki stojé na altarjih. Tako sta slikana na pr. v svetišču sv. Hermagora in Fortunat, ki krščujeta, sta posvečena, stojita pred sodnikom, sta mučena, žgana in glava jima odsekana. Ravno tako se vidi naslikano življenje in smrt drugih patronov cerkve. N. pr. sv. Notburga delí ubožcem živež, pahnejo jo iz grada, grof jo vede nazaj, volá peljeta rakev, angelji jo pokopujejo. Vesele in žalostne občutke prav dobro naznanjajo živo naslikani smehljajoči in jokajoči se otročiči. V cerkvi za vratni visi še stara podoba sv. Notburge.

Kor je bil pred dvema letoma povečan in po radodarnosti gosp. Petra Majdiča, lastnika mehaničnega mlina v Jaršah in cerkvenega ključarja, je dobil tačas tudi lepe orglje. Razun prižnice in zakristije, ki je bila sezidana l. 1741., imamo omeniti le še zvonik. L. 1752. je nosil dva zvonova. Toda l. 1869. sta se stopila v ognju, ki je pogoltnil zvonikovo streho. Sedaj visé v njem trije zvonovi, katere je vžil po požaru Alb. Samassa v Ljubljani. Mali tehta 4¹/₂, srednji 8 in veliki 13¹/₂ centov. Glasi se iz zvonika tudi ura.

Strma cerkvena streha priča, da je nekdanj pokrivala gotsko stavbo. Cerkev je imela l. 1684. precej svojih posestev in l. 1752. okrog sebe neblagoslovljeno pokopališče.

Pred nedeljami in prazniki zvonijo v Grobljah ob 1. in 2. uri popoldne delopust. Kdor nekdanj ob drugem zvonjenju ni hotel nehati na polju delati, je moral plačati za olje pri altarju sv. Notburge.

Grobeljski grad nima posebnih znamenitosti. Poleg starega poslopja se dviga od sedanjega lastnika prestrojeni noveji grad. V drugem nadstropju ima sobano za gledališče in na stropu lepe dekoracije. V gradu visi podoba Josipa barona Erberga.

Naj dodamo še nekatere lastnike tega gradu. V 17. stoletju je tu stanovala družina Spitzig (l. 1611 Lovrenc, l. 1628 Ivan Krst., ki je vzel v zakon Marijo Salome, sestro Leopolda Raumschüsselna v Mengšu), potem obitelj Kunst, l. 1705 Iv. Ant. Jos. Possarelli, l. 1717 Karol Henrik baron Baumgarten. Do 10. maja 1757 je imel grad Franc Bernh. grof Lamberg, za njim Franc Adam grof Lamberg do 24. sept. 1803, ko ga je kupil dr. Ivan Burger. Ta ga je izročil 18. marcija 1823 Pavlini Jabornik, roj. Burger, ki ga je prodala 26. okt. 1827 Rozaliji bar. Rastern, potem omoženi Lazarini. A zopet je šel na prodajo 9. jan. 1838 in kupila ga je Antonija bar. Erberg, pozneje omožena grofinja Attems. Od nje ga je kupil 10. avg. 1843 Karol pl. Wurzbach, pozneje kranjski deželni predsednik, ki je ob smrti, 16. maja 1886, zapustil med drugim tudi grobeljski grad svojemu sinu, sedanjemu njega lastniku, visokorodnemu gosp. deželnemu poslancu Alfonzu baronu Wurzbachu pl. Tannenberskemu v Ljubljani. A.

II.

Šolska kronika.

Šolsko leto 1890/91. pričelo se je dné 16. septembra s sv. mašo.

Imendan presvetlega cesarja dné 4. oktobra, in isti presvetle cesarice dné 19. novembra praznovala je šolska mladina s tem, da je bila pri sv. maši in imela ta dan prosto.

Krajni šolski svet zboroval je med letom enkrat. Ustanovninsko premoženje, kojega prvotna glavnica je znašala 1791 gld., in kojega obresti je vžival nekedanji podučitelj, narastlo je blizu 4000 gld. Ker se mnogo let ni vedelo, komu na korist da se smejo te obresti porabljevati, je c. kr. deželni šolski svet sklenil, da ima pravico do užitka šolska občina, katera sme vporabljevati te in dalje tekoče obresti v namen tukajšne šole. — Ker je bila želja ustanovnikov, da obresti teh ustanov uživa le učitelj dotične šole, bi bilo želeti, da krajni šolski svet blagovoli se ozirati na te želje in učiteljem pripomoči vsaj do prostega stanovanja.

C. kr. deželni šolski svet je s sklepom dné 6. januarja št. 2974 imenoval tukaj bivšega nadučitelja gospoda Anton Javoršek-a na njegovo lastno prošnjo nadučiteljem na trirazredni ljudski šoli v Šiški, in prevzel je začasno vodstvo učitelj g. Peter Sirc. Dotični je služboval na tukajšni šoli od leta 1876.—1891. kot nadučitelj.

Na njegovo mesto imenoval je c. kr. deželni šolski svet nadučitelja in c. kr. okrajnega šolskega nadzornika v Moravčah g. Lovro Letnar-ja, kateri bode nastopil svojo službo z novim šolskim letom.

Ker je s preselitvijo nadučitelja g. Anton Javoršek-a odšla ena učiteljska moč, moral se je šolski poduk tako vrediti, da so otroci družega in tretjega razreda vsak drugi dan poduk obiskovali.

Z odlokom c. kr. okrajnega šolskega sveta dné 20. marcija 1891 bil je tukajšni grajšček gospod Mihael Stare v novo izvoljen krajnim šolskim nadzornikom.

Dné 23. maja umrla je učenka I. razreda spodnje skupine Ivana Moder z Rodice.

Dné 4. maja umrl je tukajšni posestnik in trgovec gospod Anton Skok. Bil je v pretečenih dobah več let predsednik krajnega šolskega sveta, vrl prijatelj in dobrotnik tukajšne šole. — Šolska mladina in učiteljstvo spremilo je blagega moža od njegovega doma do gomile. Blag mu bodi spomin!

Ker je bilo letošnje leto hroščevo, nabrali so otroci po naročilu šolskega vodstva 63 mernikov tega škodljivega mrčesa.

Dné 22. junija je praznovala šolska mladina spomin tristoletnice sv. Alojzija.

Dné 21. junija prejeli so šolski otroci prvo sv. obhajilo.

Šolska naznanila delila so se med letom štirikrat.

Otroci prejeli so med letom štirikrat zakrament sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa.

C. kr. okrajni šolski nadzornik gospod Lovro Letnar nadzoroval je tukajšen pouk dné 16. junija; c. kr. deželni šolski nadzornik gospod Jožef Šuman dné 19. junija in krajni šolski nadzornik g. Mihael Stare dné 10. julija.

Šolsko leto končalo se je dné 29. julija s sv. mašo in zahvalno pesmijo. Po sv. maši vršila se je razdelitev „šolskih naznanil, izpustnic in letnih poročil“. Nad 40 pridnih in lepovednih otrok bilo je obdarovanih s primernimi knjigami v smislu vis. ministerskega ukaza dné 29. aprila 1879.

Prihodnje šolsko leto 1891/92. prične se 16. septembra t. l. s sv. mašo. Po sv. maši bode vpisovanje šolskih otrok pri šolskem voditeljstvu.

III.

Učiteljstvo.

Peter Sirc, def. učitelj in začasni voditelj šoli, učil je v zgornji skupini I. razreda, v spodnji skupini II. razreda vse predmete, in risanje v I. oddelku III. razreda. Od 1. marcija v I. oddelku III. razreda vse predmete; v deškeji ponavljavnej šoli razun kmetijstva in računstva vse predmete; v poletnem tečaju 26 ur in v zimskem 29 ur na teden.

Leopold Zaletel, katehet, učil je verouk v vseh razredih in v deškeji in dekliskej ponavljavnej šoli; v poletnem tečaju 7 in v zimskem 9 ur na teden. Vrh tega poučeval je tudi verouk na enorazrednici v Trzini po 2 uri na teden in pripravljajl otroke za prvo spoved in prvo sv. obhajilo.

Emilija Grkman, def. učiteljica, učila je v spodnji skupini I. razreda in v zgornji skupini II. razreda razreda razun petja vse predmete. Od 1. marcija v II. oddelku III. razreda razun petja vse predmete; v I., II. in III. razredu ženska ročna dela in v dekliskej ponavljavnej šoli vse predmete; v poletnem tečaju 28 in v zimskem 30 ur na teden.

IV.

Pregled o napredku in šolskem obiskovanju.

Razred	Skupina ali oddelek	Napredek			Skupaj	Obiskovalo je				Skupaj
		spo- sobnih	nespo- sobnih	neizpra- šanih		prav prijdo	prijdo	manj prijdo	zani- karno	
I.	spodnja skupina	60	17	—	77	61	8	6	2	77
	zgornja skupina	57	15	—	72	56	10	5	1	72
II.	spodnja skupina	39	10	1	50	42	6	1	1	50
	zgornja skupina	29	7	1	37	28	5	2	2	37
III.	I. oddelek	14	11	1	26	18	6	1	1	26
	II. oddelek	20	5	1	26	18	5	1	2	26
Skupaj		219	65	4	288	223	40	16	9	288

Dobrotniki šole.

Velespoštovani gospod Mihael Stare, grajščak in krajni šolski nadzornik; velečastiti gospod Ivan Zorec, nadžupnik; visokorodni gospod baron Liechtenberg, grajščak in deželni poslanec; gospod Franc Wolf, zasebnik; gospa Marija Stare, posestnica pivovarne; gospod Janez Levec, župan in predsednik krajnemu šolskemu svetu; gospod Peter Majdič, posestnik umetnih mlinov; gospod Anton Koželj, vzgojitelj na Dunaji; gospod Leopold Mellitzer, posestnik slamniške tovarne; gospodična Frančiška Stare in gospod Oton Ferles pivovarnar, podarili so tukajšnji šoli zdatne doneske, da je bilo možno koncem šolskega leta pridnejše učence in učenke obdarovati z lepimi darili in izdati naše VII. letno poročilo.

Dobrotnik, kateri noče biti imenovan, podaril je revnim otrokom mnogo različne obleke.

Vsem zgoraj omenjenim dobrotnikom in dobrotnicam, ki so v ta namen, kakor tudi vsem onim, ki so med letom bodi si za revne ali za pridnejše otroke kaj podariti blagovolili, izrekam tu v imenu obdarovanih najtoplejšo zahvalo.

Peter Sirc,

časni šolski voditelj.

VI.

Imenik učencev in učenk.

I. razred.

Spodnja skupina. — I. šolsko leto.

Prav dobro so se učili:

Lap Franc iz Topol.
 Funtek Franc iz vl. Mengša.
 Vahtar Anton iz vl. Mengša.
 Podboršek Ivan iz Loke.
 Skok Marija iz Loke.
 Janežič Ivana iz Topol.
 Črnilec Franciška iz Topol.

Habjan Terezija iz Loke.
 Krušič Marija iz vl. Mengša.
 Osener Ivana iz Topol.
 Pezdir Marija iz ml. Mengša.
 Podboršek Marija iz Loke.
 Šlapar Franciška iz sp. Jarš.
 Šmon Franciška z Rodice.

Dobro so se učili:

Aleš Mihael z Dobena.
 Arbi Matevž iz vl. Mengša.
 Borin Ivan iz Topol.
 Burgar Franc iz Loke.
 Cedilnik Lorenc iz sr. Jarš.
 Čebašek Anton iz Pristave.
 Dolinar Ivan iz vl. Mengša.
 Dornik Franc iz Pristave.
 Feletič Ivan iz Loke.
 Fleischman Ivan iz ml. Mengša.
 Jeras Peter iz sr. Jarš.
 Kalinšek Franc iz vl. Mengša.
 Knapič Mihael z Dobena.
 Kompare Anton iz vl. Mengša.
 Kosec Peter iz vl. Mengša.
 Kurant Valentin iz vl. Mengša.
 Lap Peter iz Topol.
 Lipar Peter iz ml. Mengša.
 Pavli Anton iz ml. Mengša.
 Skok Anton iz ml. Mengša.
 Skok Karol z Rodice.
 Šimenec Ivan iz Pristave.
 Šimenec Viktor z Rodice.
 Testen Andrej iz Loke.

Urmaž Franc iz Loke.
 Vez Ignacij iz vl. Mengša.
 Vrhovnik Alojz iz ml. Mengša.
 Zankar Franc iz Loke.
 Gotman Marija-Ana z Rodice.
 Feletič Ivana iz Loke.
 Friškovič Franciška iz vl. Mengša.
 Jančigaj Ivana iz vl. Mengša.
 Knapič Marija-Ana z Dobena.
 Kopitar Ana iz vl. Mengša.
 Lužar Marija iz Topol.
 Mrčun Franciška iz vl. Mengša.
 Pravst Marija iz Topol.
 Skok Jera iz Loke.
 Šimenec Franciška iz Pristave.
 Škofic Antonija iz vl. Mengša.
 Truglas Franciška iz vl. Mengša.
 Truglas Ivana iz vl. Mengša.
 Vrhovnik Terezija iz ml. Mengša.
 Zabred Ivana iz Topol.
 Zabred Marija iz Topol.
 Zalokar Franciška iz vl. Mengša.

Nezadostno so se učili:

Avšar Ivan iz vl. Mengša.
 Hribar Matevž iz vl. Mengša.
 Korbar Mihael iz vl. Mengša.

Košak Mihael iz sp. Jarš.
 Kršič Ivan iz vl. Mengša.
 Kršne Silvester iz sr. Jarš.

Marinšek Peter iz vl. Mengša.
 Oražem Franc iz vl. Mengša.
 Pavlič Ivan iz vl. Mengša.
 Pirnat Ivan iz sr. Jarš.
 Repanšek Matevž iz Loke.
 Šesek Mihael iz ml. Mengša.

Škofic Ivan iz vl. Mengša.
 Tomšič Mihael iz vl. Mengša.
 Vrhovnik Anton iz ml. Mengša.
 Zabred Ivan iz Topol.

Krušnik Jera iz Loke.

Zgornja skupina. — II. solsko leto.

Prav dobro so se učili:

Per Anton iz ml. Mengša.
Anžin Ignacij z Dobena.
Grogorec Peter iz Loke.

Stare Kristina iz vl. Mengša.
Vrhovnik Ivana iz ml. Mengša.
Zamijen Marjeta iz vl. Mengša.
Zalokar Neža iz Topol.

Dobro so se učili:

Brojan Ivan iz Loke.
 Burgar Ivan iz Loke.
 Burgar Mihael iz Loke.
 Čebulj Franc iz Loke.
 Dečman Mihael iz vl. Mengša.
 Eržen Ivan iz vl. Mengša.
 Friškovic Franc iz vl. Mengša.
 Funtek Feliks iz ml. Mengša.
 Jenčič Pavel iz vl. Mengša.
 Kokalj Ferdinand iz sr. Jarš.
 Kopitar Ivan iz vl. Mengša.
 Kreč Ivan iz vl. Mengša.
 Lipovšek Jernej iz Loke.
 Stopar Peter iz Loke.
 Šarc Vincenc iz Pristave.
 Šesek Franc iz ml. Mengša.
 Šimenec Jakob z Rodice.
 Šuštar Jožef iz vl. Mengša.
 Trdina Franc iz vl. Mengša.
 Vrhovnik Franc iz ml. Mengša.
 Zabred Peter iz Topol.
 Zalokar Ivan z Rodice.
 Žebovec Jernej iz Topol.
 Žirovnik Franc iz vl. Mengša.
 Žirovnik Alojz iz vl. Mengša.
 Žnidar Ivan iz vl. Mengša.

Benda Marija-Ana iz ml. Mengša.
 Bergant Marija iz vl. Mengša.
 Blejec Neža iz vl. Mengša.
 Bokalič Ana iz Topol.
 Colnar Neža iz vl. Mengša.
 Dornik Terezija iz vl. Mengša.
 Eržen Alojzija iz vl. Mengša.
 Fleischman Frančiška iz vl. Mengša.
 Friškovic Marija iz vl. Mengša.
 Giovanelli Frančiška iz sr. Jarš.
 Jankovič Marija iz vl. Mengša.
 Končina Marjeta iz Loke.
 Kos Jera iz Loke.
 Kralj Helena iz Loke.
 Pavlič Neža iz Loke.
 Pirnat Marija iz sr. Jarš.
 Pirnat Marija iz sp. Jarš.
 Robida Ana iz vl. Mengša.
 Šimenec Ivana iz Pristave.
 Škofic Marija st. iz vl. Mengša.
 Šuštar Marija iz ml. Mengša.
 Zabred Marija iz Topol.
 Žebovec Ivana iz Topol.
 Žirovnik Ana iz vl. Mengša.

Nezadostno so se učili:

Blaž Oton iz vl. Mengša.
 Kokalj Franc iz sr. Jarš.
 Kopitar Jožef iz vl. Mengša.
 Kopitar Malija iz vl. Mengša.

Kopitar Valentin iz vl. Mengša.
 Prelovšek Ivan iz sp. Jarš.
 Skok Ivan iz Loke.
 Svellin Mihael iz sr. Jarš.

Vez Andrej iz sr. Jarš.
Vrhovnik Mihael iz ml. Mengša.
Zabred Franc iz Topol.

Košak Marija iz sp. Jarš.
Skok Franciška iz Loke.
Škofic Marija ml. iz vl. Mengša.
Valjavec Franciška iz sr. Jarš.

II. razred.

Spodnja skupina. — III. šolsko leto.

Prav dobro so se učili:

Jerko Jožef z Dobena.
Rode Ivan z Rodice.
Grbec Alojz z Rodice.

Lipar Marija iz ml. Mengša.

Šmon Marija z Rodice.
Aleš Katarina z Dobena.
Dornik Ivana iz Pristave
Crnilec Ivana iz Topol.
Rihar Roza iz ml. Mengša.

Dobro so se učili:

Brojan Mihael iz Loke.
Capuder Jožef z Rodice.
Cotman Jakob z Rodice.
Hribar Franc iz ml. Mengša.
Košak Ivan iz sr. Jarš.
Pirnat Mihael iz sr. Jarš.
Podbevšek Jožef z Rodice.
Podboršek Ivan iz Loke.
Pogačar Ivan iz Pristave.
Repanšek Mihael iz Loke
Skok Ivan iz ml. Mengša.
Skok Tomaž iz Loke.
Stopar Karol iz Loke.
Škofic Jožef iz sr. Jarš.
Testen Franc iz Loke.
Vrhovnik Ivan iz ml. Mengša.

Vez Ivan iz sr. Jarš.
Zabred Ivan iz Topol.

Avšar Ivana iz vl. Mengša.
Cotman Franciška iz sp. Jarš.
Friškovic Terezija iz vl. Mengša.
Jankovič Jozefa iz vl. Mengša.
Kušar Franciška iz Loke.
Moder Marija z Rodice.
Omeje Ivana iz vl. Mengša.
Pirc Marija iz Loke.
Vez Marija-Ana iz vl. Mengša.
Vranič Marija iz vl. Mengša.
Zabred Apolonija iz Topol.
Zalokar Marjeta z Rodice.

Nezadostno so se učili:

Jerovšek Franc iz Loke.
Mušič Jakob iz Loke.
Novak Luka iz Pristave.
Pirc Jožef iz vl. Mengša.
Žnidar Mihael iz vl. Mengša.

Jankovič Ivana iz vl. Mengša.
Pirc Marija iz vl. Mengša.
Svetlin Katarina iz Loke.
Šimenc Marija z Rodice.

Neizprašan:

Homec Marjeta iz ml. Mengša.

Urmaž Ivan iz Loke.

Zgornja skupina. — IV. šolsko leto.

Prav dobro so se učili:

Testen Franc iz Loke.
Krušič Jožef iz vl. Mengša.

Orel Ivana iz ml. Mengša.
Rihar Antonija iz ml. Mengša.
Perné Marjeta iz Loke.

Dobro so se učili:

Dimec Anton iz vl. Mengša.	Blaž Olga iz vl. Mengša.
Dornik Jožef iz Pristave.	Bolté Marija iz Loke.
Jančigaj Matevž iz vl. Mengša.	Cizrlé Pavlina iz vl. Mengša.
Kokalj Franc iz sr. Jarš.	Fleischman Marjeta iz ml. Mengša.
Kosec Filip iz vl. Mengša.	Friškovic Antonija iz vl. Mengša.
Pavlič Mihael iz vl. Mengša.	Gregorec Ivana iz ml. Mengša.
Per Jakob iz ml. Mengša.	Kosec Marjeta iz Pristave.
Podboršek Mihael iz Loke.	Košak Franciška iz sp. Jarš.
Skok Anton z Rodice.	Kurant Franciška iz vl. Mengša.
Sršen Ivan iz Loke.	Novak Marija iz vl. Mengša.
Stare Vendelin iz vl. Mengša.	Vrhovnik Franciška iz ml. Mengša.
Vrhovnik Andrej iz ml. Mengša.	Zabred Marija iz ml. Mengša.

Nezadostno so se učili:

Cotman Ivan iz sp. Jarš.	Kališnik Ivana iz vl. Mengša.
Marolt Ivan iz ml. Mengša.	Lavrič Helena iz vl. Mengša.
Tomelj Mihael iz Pristave.	
Trdina Štefan iz vl. Mengša.	Neizprašan:
Zalokar Mihael iz vl. Mengša.	Mušić Anton iz Loke.

III. razred.

I. oddelek. — V. šolsko leto.

Prav dobro so se učili:

Bonseгна Marija iz vl. Mengša.

Dobro so se učili:

Arbi Ivan iz vl. Mengša.	Dolničar Franciška iz ml. Mengša.
Gregorec Ivan iz Loke.	Fleischman Marija iz ml. Mengša.
Hribar Mihael iz vl. Mengša.	Novak Marija iz Pristave.
Merčun Franc iz vl. Mengša.	Skok Marija iz Pristave.
Pogačar Alojz iz Pristave.	Tomelj Marija iz Pristave.
Škofic Ivan iz vl. Mengša.	Tomšič Franciška iz vl. Mengša.
Zalokar Franc iz Topol.	

Nezadostno so se učili:

Belčič Franc iz vl. Mengša.	Cotman Marija z Rodice.
Kalinšek Leopold iz vl. Mengša.	Kobald Ivana iz ml. Mengša.
Mušić Franc iz vl. Mengša.	Kreč Rozalija iz Topol.
Novak Franc iz vl. Mengša.	
Oražem Franc iz vl. Mengša.	Neizprašana:
Peterlin Peter iz Topol.	Dečman Marija iz vl. Mengša.
Šarc Jakob iz Pristave.	
Škofic Franc iz vl. Mengša.	

II. oddelek. — VI. šolsko leto.

Prav dobro so se učili:

Jenčič Franc iz vl. Mengša.**Janežič Mana** iz Topol.**Koželj Ana** iz Šmarce.**Omeje Barbara** iz vl. Mengša.**Skok Alojzija** iz ml. Mengša.

Dobro so se učili:

Dimec Jožef iz vl. Mengša.

Kopitar Helena iz vl. Mengša.

Grbec Ivan z Rodice

Kosec Ana iz vl. Mengša.

Kralj Mihael iz Loke.

Podboršek Marija iz Loke.

Osole Franc iz Pristave.

Pogačar Marija iz Pristave.

Vranič Franc iz vl. Mengša.

Sršen Marjeta iz Loke.

Vrhovnik Ignacij iz ml. Mengša.

Vez Marija iz vl. Mengša.

Feletič Marija iz Loke.

Videmšek Marija iz Loke.

Vrhovnik Frančiška iz ml. Mengša.

Nezadostno so se učili:

Kobald Jožef iz ml. Mengša.

Prelovšek Katarina iz sp. Jarš.

Kršič Franc iz vl. Mengša.

Neizprašan:

Kurant Peter iz vl. Mengša.

Dečman Andrej iz vl. Mengša.

